

[Indenrigsministeren.]

Der er i enhver Henseende givet Oplysninger til alle, som har Tid til at beskæftige sig med disse Forhold.

Stensballe: Naar det er saa ligetil med Hensyn til Nedsættelsen af Udvalg, hvorfor i al Verden har vi saa ikke faaet den Oplysning straks, allerede da det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds talte første Gang? Saa kunde vi have indskrænket denne Forhandling maaske ikke saa lidt.

Den højtærede Minister gjorde nogle Bemærkninger om, at vi nu var gaaet med til at medtage Provinsbyer med over 25 000 Indbyggere under Beskyttelsen af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom. Det kunde Ministeren imidlertid ikke acceptere, han krævede ogsaa visse andre Ting. Ja, det ved vi godt. Det gjorde Ministeren ogsaa i Fjor, men jeg kan forsikre Ministeren, at der er for saa vidt ingen Forskel paa Stillingen i Aar og i Fjor, for hvis den højtærede Minister ikke havde holdt saa stærkt paa disse „visse andre Ting“, kunde vi saamænd ogsaa være gaaet noget uden for København. Jeg tør ikke sige nøjagtigt til hvilken Grænse, om til 25 000 eller til 35 000; men det er ikke Tallet, det drejer sig om, det er ikke det, man stejlt holder paa.

Naar den højtærede Minister kommer med Oplysninger om Arbejdsløsheden i 1929 og tager netop den samme Dato, husker Ministeren ogsaa nok, at denne Dato i 1929 betegnede et Tidspunkt, da vi var i den allersværeste Isvinter, da vi næppe engang kunde faa vore Eksportbaade af Sted, da der overhovedet ikke var Mulighed for noget som helst Arbejde ude omkring, ikke engang i Virksomhederne, fordi man ikke kunde holde Trafikken i Gang. Men lidt længere hen paa Foraaret var Stillingen, som jeg sagde.

Stein: Jeg forstaaer ikke, hvad den højtærede Minister mener med, at man ikke kan regne med Udligningsforslaget, saaledes som det foreligger, og indtil videre forbeholder jeg mig at se paa, hvad der kommer ud af de Ændringer, som skal ske gennem andre Lovforslag end de foreliggende.

Med Henblik paa den Udvalgsbehandling, der har været diskuteret frem og tilbage, synes jeg, at den højtærede Indenrigsminister gør sig skyldig i noget af en Fejltagelse. Han vender Tingene om. Spørgsmaalet er nemlig ikke, om vi er forhandlingsvillige. Nej, Spørgsmaalet er, om den højtærede Minister er forhandlingsvillig.

(*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard: Selvfølgelig, det er jeg altid]. Ja, det kender vi af Erfaring. Spørgsmaalet er, om den højtærede Minister, som ikke har været til at faa i Tale angaaende de Forslag, mit Parti har stillet i det andet høje Ting, nu er til at faa i Tale herom. Ellers er det hele omsonst. Og da vi ikke har nogen Tillid til dette, da vi med andre Ord har troet saa meget paa den højtærede Minister, at vi har ment, at naar han i det andet høje Ting ikke gik ind paa denne Linie, vilde han overhovedet ikke have med den at gøre, har vi ikke stillet Forslag om Udvalg.

Maa jeg i Anledning af de Bemærkninger, der er faldet vedrørende Konverteringsplanerne, i Tilslutning til, hvad det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) udtalte, og i den historiske Sandheds Interesse have Lov til at slaa fast, at Betingelserne for en Konvertering i Foraaret 1933 laa saa gunstigt, som de paa noget Tidspunkt har ligget, hvis Regeringen dengang vilde have sat ind. Jeg erindrer fra Forhandlingerne i Foraaret 1933, at en højtæret Minister over for en Udtalelse fra min Side om, at vi vilde være rede til med Henblik paa de Konverteringskrav, der blev rejst, at gaa ind for Konvertering, hvis man virkelig for Alvor vilde benytte de Midler, man paa det Tidspunkt raadede over, vilde sætte Krisefonden ind paa den Maade, som Meningen var — at en højtæret Minister udtalte: Konvertering, Herregud, er der nogen, der tror paa det? Det var ikke den højtærede Indenrigsminister, jeg talte med ved den Lejlighed, vil jeg gerne tilføje. Regeringens Stilling var saa vaklende, var saa hovedløs, at den Politik, man førte med Henblik paa en Konvertering, nødvendigvis maatte gaa i Vasken.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Hvis det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) erindrer de Forhandlinger, der fandt Sted i Landstingsudvalget i Fjor om Huslejeloven, vil det ærede Medlem mindes, at man fra de to Partiers Side var inde paa Tanken om Forhandlinger, der gik ud over, hvad man fra Venstres og konservativ Side har talt om i Folketinget i Aar. Jeg ønsker ikke, at man, efter at denne Sag er vedtaget i Rigsdagen, skal kunne sige fra de Partiers Side, at man var villig til at fortsætte de Forhandlinger, man førte med mig i Fjor i et Underudvalg her i Tinget, men at vi ikke havde ønsket at drøfte Lovforslaget.

Angaaende Konverteringspørgsmaalet